

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 27

din 27.05.2005

privind soluționarea contestației formulate de
CABINETUL MEDICALdin localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr. / 7.04.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a orașului prin adresa nr. / 7.04.2005, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava sub nr. / 7.04.2005, cu privire la contestația formulată de CABINETUL MEDICAL, având domiciliul fiscal în localitatea, str, județul Suceava .

CABINETUL MEDICAL, din localitatea, contestă măsurile stabilite prin decizia de impunere nr/21.03.2005 și Raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Administrația Finanțelor Publice a orașului privind suma delei, reprezentând :

-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2003,
-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2004,
-lei - restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004.

Întrucât prin Raportul de inspecție fiscală nu au fost suficient de clar fundamentate sumele care fac obiectul contestației, în conformitate cu prevederile pct. 8.1 din O.M.F. nr. 2186/2001, prin adresa nr. /11.05.2005, s-a solicitat organului fiscal emitent al actului atacat să întocmească o notă de constatare prin care să detalieze pe fiecare categorie de cheltuială neadmisă la deducere, motivele de fapt care au stat la baza acestei decizii și articolele de lege încălcate.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. /24.05.2005, Administrația Finanțelor Publice a orașului depune la dosarul cauzei nota de constatare solicitată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. CABINETUL MEDICAL, cu domiciliul fiscal în localitatea, str, județul Suceava, contestă măsurile stabilite prin decizia de impunere nr/21.03.2005 și Raportul de inspecție fiscală ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, întocmite de Administrația Finanțelor Publice a orașului privind suma delei, reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anii 2003 și 2004 și suma delei reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004.

Contestatoarea susține că la stabilirea cheltuielilor deductibile pe anii 2003 și 2004, prin Raportul de inspecție fiscală, anexă la decizia de impunere nr...../21.03.2005, organul fiscal nu a luat în calcul următoarele categorii de cheltuieli:

- cheltuieli de transport pentru care există procese verbale cu deplasările efectuate și motivele acestor deplasări, precum și bonuri fiscale aferente cumpărării de benzină, care corespund cu datele deplasărilor respective;
- cheltuieli cu energia electrică cărora le corespund facturi fiscale din perioada aprilie - decembrie 2004, având înscris la beneficiar persoana particulară și nu cabinetul medical dintr-o eroare a emitentului, respectiv SA;
- cheltuieli cu medicamentele și alte materiale necesare desfășurării activității în cadrul cabinetului medical, pentru care există bonuri fiscale având specificate denumirile exacte ale materialelor cumpărate.

De asemenea, petenta susține că nu datorează bugetului de stat suma delei reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004, întrucât a achitat această sumă în cursul anului 2004, iar prin decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit nr/17.05.2004 s-au stabilit plăți anticipate cu titlu de impozit în sumă delei.

II. Prin decizia de impunere nr/21.03.2005, emisă de Administrația Finanțelor Publice în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în luna martie 2005, prin care s-a verificat modul de stabilire și vărsare a obligațiilor către bugetul de stat, s-au stabilit în sarcina CABINETUI MEDICAL, debite suplimentare în sumă delei reprezentând impozit pe venit pentru anii 2003 și 2004.

Organul fiscal a constatat că, pentru anul 2003, CABINETUL MEDICALa înregistrat în evidențele contabile un venit brut în sumă delei și cheltuieli în sumă delei, iar pentru anul 2004 s-au înregistrat venituri în sumă delei și cheltuieli în sumă de lei.

În urma verificărilor efectuate, organul fiscal a stabilit cuantumul cheltuielilor nedeductibile astfel:

-lei în anul 2003,
-lei în anul 2004,

constatând totodată că au fost încălcate prevederile art 49 alin 4 lit a din Codul fiscal, reglementările din Normele de aplicare a Codului fiscal, Anexei nr 1 lit B pct 15 din O.M.F. 58/2003 și ale Anexei nr 1 lit B pct 15 din O.M.F. 1040/2004.

Organul de control motivează anularea dreptului de deducere pentru cheltuieli în sumă delei aferente anilor 2003-2004 astfel:

- cabinetul a achiziționat carburant și piese auto de schimb, pe bază de bonuri fiscale,

pentru autoturismul proprietate personală, fără a exista acte doveditoare privind consumul de carburant în interesul afacerii și contract de comodat încheiat între părțile interesate pentru anii 2003 și 2004;

- în anul 2004, cabinetul medical a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea energiei electrice consumate în locuința personală a medicului;
- cabinetul medical a achiziționat o serie de medicamente și materiale consumabile pe bază de documente care conform legii nu îndeplinesc condiția de document justificativ.

Cabinetul medical a înregistrat în evidențele contabile cheltuieli în sumă delei aferente anilor 2003-2004, pe care în urma verificărilor efectuate organul de control le-a considerat nedeductibile din punct de vedere fiscal, motiv pentru care a recalculat venitul impozabil pe anii 2003 și 2004, stabilind suplimentar în sarcina contribuabilului impozit pe venit în sumă delei pe anul 2003 șilei pe anul 2004.

De asemenea, prin Raportul de inspecție fiscală, se face precizarea că organul fiscal a stabilit în sarcina contribuabilului plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004 în sumă delei din care s-au achitatlei, cabinetul medical rămânând restant la plată cu suma delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

În luna martie 2005 s-a efectuat inspecția fiscală la Cabinetul Medical, perioada supusă verificării fiind 1.01.2003-31.12.2004. Inspecția fiscală a avut ca obiective controlul modului de declarare, constituire, evidențiere și vărsare a obligațiilor fiscale față de bugetul statului și a modului de organizare și conducere a evidenței contabile.

În urma verificărilor efectuate, organul de control a constatat că o serie de cheltuieli înregistrate în contabilitate nu erau deductibile din punct de vedere fiscal. Ținând cont de acest aspect, organul fiscal a recalculat venitul impozabil aferent perioadei 1.01.2003-31.12.2004, stabilind suplimentar prin decizia de impunere nr/21.03.2005, diferențe de impozit pe venit, astfel:

-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2003;
-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2004.

A. Referitor la suma contestată delei, reprezentând impozit pe venit suplimentar pe anii 2003 și 2004, stabilită de organul fiscal prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă totală delei reprezentând:

-lei - cheltuieli cu carburantul și piesele de schimb auto;
-lei - cheltuieli cu energia electrică;
-lei - cheltuieli cu materiale consumabile și medicamente.

A1. În ceea ce privește suma delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă această cheltuială este deductibilă la calculul veniturii impozabil, în condițiile în care contribuabilul nu justifică cheltuiala cu carburantul și piesele de schimb auto cu contract de comodat și documente care să ateste că deplasările s-au efectuat în interesul afacerii.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli cu carburantul și piesele de schimb auto în sumă delei, din carelei înregistrate în anul 2003 șilei înregistrate în anul 2004, pe motiv că petenta nu justifică această cheltuială cu contract de comodat și documente din care să rezulte că deplasarea s-a efectuat în interesul afacerii.

În drept, pentru anul 2003 sunt aplicabile prevederile:

- art. 16 din O.G. nr 7/2001 privind impozitul pe venit, unde se precizează:

„**ART. 16**

(1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.”

- pct 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, unde se precizează modul de aplicare a art 16 din O.G. 7/2001:

„**2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.**

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;**
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;**
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.**

Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

[...] cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;[...]”

- prevederile pct. F din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003:

„**F. Norme privind evidențierea cheltuielilor**

43. Evidența contabilă în partidă simplă a cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, în funcție de natura lor, astfel:

[...] e) în cazul utilizării bunurilor cu folosință mixtă (pentru afacere și în scop personal), cheltuiela deductibilă se determină, după caz, proporțional cu:

- numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;

- numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;
- numărul de unități de măsură specifice în alte cazuri; [...]"

Pentru anul 2004 sunt aplicabile prevederile art 49 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct 53 și 54 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, unde se precizează modul de aplicare a art 49 din Codul fiscal, prevederile pct F din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, aplicabile până la data de 16.07.2004 și ale pct F din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată prin O.M.F. 1040/2004, aplicabile după data de 16.07.2004, care preiau în esență conținutul textelor de lege citate mai sus, aplicabile în anul 2003.

Din textele de lege citate mai sus rezultă că venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili. Cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse trebuie să fie justificate cu documente și să fie în interesul direct al activității.

Cheltuielile efectuate atât pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului, sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente.

Cheltuielile cu funcționarea și întreținerea bunurilor mobile sunt deductibile pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii, în măsura în care bunurile fac obiectul unui contract de comodat.

De asemenea, în cazul utilizării bunurilor cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal, cheltuiala deductibilă se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes de afacere.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că nu pot fi separate după destinație, pentru afacere și în scop personal, cheltuielile cu carburantul și piesele auto de schimb achiziționate pentru autoturismul proprietate personală a dr, întrucât nu există un contract de comodat care să stipuleze că autoturismul în cauză poate fi utilizat de către cabinetul medical. De asemenea, organul de control a constatat că pentru carburantul și piesele de schimb achiziționate nu există documente din care să rezulte că deplasarea s-a efectuat în interesul afacerii.

Organul de inspecție fiscală, ținând cont de constatările efectuate, nu a admis la deducere cheltuieli cu carburantul și piesele de schimb auto în sumă delei, din carelei înregistrate în anul 2003 șilei înregistrate în anul 2004.

În ceea ce privește obligația contribuabilului de a dovedi cu acte declarațiile sale, sunt aplicabile prevederile art 62 din O.G. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

„ART. 62

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

și ale art 63 din același act normativ, care prevede:

„ ART. 63

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.[...] "

Referitor la modul de soluționare a contestației , art 182 din O.G. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

Din textele de lege citate mai sus, se reține că petenta are sarcina de a dovedi cu acte modul de constituire a bazei de impunere. De asemenea, analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.

La dosarul cauzei, cabinetul medical nu a depus documente care să justifice deductibilitatea cheltuielilor cu carburantul și piesele de schimb auto în sumă delei, respectiv contract de comodat și documente din care să rezulte că deplasarea s-a efectuat în interesul afacerii.

Întrucât Cabinetul Medicalnu justifică cu documente faptul că s-au efectuat cheltuieli cu carburantul și piesele de schimb auto în interesul firmei, măsura de neadmitere la deducere a acestor cheltuieli este legală, drept pentru care contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată.**

A2. În ceea ce privește suma delei reprezentând cheltuieli cu energia electrică înregistrate în anul 2004, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă această cheltuială este deductibilă la calculul venitului impozabil, în condițiile în care contribuabilul justifică cheltuiala cu energia electrică cu facturi fiscale având înscris la rubrica beneficiar persoana fizicăși nu Cabinetul Medical

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli cu energia electrică în sumă delei, înregistrate în anul 2004, pe motiv că această cheltuială este aferentă locuinței persoanei fiziceși nu a Cabinetului Medical

În drept, sunt aplicabile prevederile art 49 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„ART. 49

- (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, [...]”**

coroborate cu prevederile pct 53 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, unde se precizează modul de aplicare a art 49 din Codul fiscal:

„53. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 49 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;**
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;**
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.[...]”**

Din textele de lege citate mai sus rezultă că venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili. Cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse trebuie să fie justificate cu documente și să fie în interesul direct al activității.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că petenta a înregistrat în contabilitate cheltuieli cu energia electrică, justificate cu facturi fiscale având drept beneficiar persoana fizicăși nu Cabinetul Medical

În ceea ce privește informațiile obligatorii pe care trebuie să le cuprindă o factură fiscală, sunt aplicabile prevederile art 155 alin 8 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, care stipulează:

„(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;**
- b) data emiterii facturii;**
- c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;**
- d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;**
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;[...].”**

Din articolul de lege citat mai sus rezultă că denumirea beneficiarului este o mențiune

obligatorie a formularului „factură fiscală”.

Având în vedere faptul că organul fiscal a constatat că beneficiarul este persoana fizicăși nu Cabinetul Medical, rezultă că aceste cheltuieli nu au fost efectuate pentru cabinetul medical, ca urmare nu pot fi admise la deducere cheltuieli care nu aparțin acestuia, în calitate de contribuabil.

De altfel, petenta recunoaște, prin contestația formulată, că beneficiarul înscris în facturile de energie electrică nu este Cabinetul Medical

În condițiile în care aceste cheltuieli nu au fost efectuate în scopul realizării venitului, se trage concluzia că Administrația Finanțelor Publice a orașului, în mod legal nu a admis la deducere suma delei reprezentând cheltuieli cu energia electrică înregistrate în anul 2004. Pe cale de consecință, contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**

A3. În ceea ce privește suma delei reprezentând cheltuieli cu materiale consumabile și medicamente, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă această cheltuială este deductibilă la calculul venitului impozabil, în condițiile în care contribuabilul nu justifică cheltuiala cu materiale consumabile și medicamente cu bonuri fiscale care să furnizeze toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În fapt, organul de inspecție fiscală nu a admis la deducere cheltuieli cu materiale consumabile și medicamente în sumă delei, din carelei înregistrate în anul 2003 șilei înregistrate în anul 2004, pe motiv că petenta nu justifică această cheltuială cu documente care să furnizeze toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În drept, în speță, sunt aplicabile prevederile:

- pct. B din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, aplicabile până la 16.07.2004:

„B. Norme generale privind documentele justificative și financiar-contabile

[...] **14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:**

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în

documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare."

- din data de 16.07.2004 sunt aplicabile prevederile pct. B din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată prin O.M.F. 1040/2004, care preiau în esență conținutul textelor de lege citate mai sus.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că petenta a dedus cheltuieli cu materiale consumabile și medicamente în baza unor bonuri fiscale care nu au înscrise toate elementele necesare în vederea înregistrării în contabilitate.

În ceea ce privește bonurile fiscale, sunt aplicabile prevederile art 4 din O.U.G. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, unde se precizează:

„ART. 4

(1) Bonul fiscal este documentul emis de aparatul de marcat electronic fiscal, care trebuie să cuprindă cel puțin: denumirea și codul fiscal ale agentului economic emitent; adresa de la locul de instalare a aparatului de marcat electronic fiscal; logotipul și seria fiscală ale aparatului; numărul de ordine; data și ora emiterii; denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat; prețul sau tariful unitar; cantitatea; valoarea pe fiecare operațiune, inclusiv taxa pe valoarea adăugată,[...]"

La art 2 din O.M.F. nr. 903 / 2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, se precizează:

„ART. 2

(1) În vederea înregistrării în contabilitate a bonurilor fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, unitățile emitente vor completa pe versoul acestui bon următoarele informații: denumirea și adresa cumpărătorului, codul fiscal al cumpărătorului, respectiv codul numeric personal [...], aplicând ștampila unității."

Din textele de lege citate, s-a reținut că documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

Bonul fiscal trebuie să cuprindă obligatoriu denumirea fiecărui bun livrat sau serviciu prestat.

În vederea înregistrării în contabilitate a bonurilor fiscale, unitățile emitente trebuie să completeze pe versoul acestora următoarele informații: denumirea și adresa cumpărătorului, codul numeric personal, aplicând totodată ștampila unității.

În urma controlului efectuat, organul fiscal a constatat că au fost deduse cheltuieli cu materiale consumabile și medicamente în baza unor bonuri fiscale care nu cuprind denumirea produselor achiziționate și nu îndeplinesc toate condițiile în vederea înregistrării în contabilitate

, neavând completate pe verso denumirea și adresa cumpărătorului și codul numeric personal al cumpărătorului.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a admis la deducere cheltuieli pe baza unor documente care nu au calitatea de document justificativ.

În conformitate cu prevederile pct 2 din Normele metodologice de aplicare a O.G. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, unde se precizează modul de aplicare a art 16 din O.G. 7/2001, aplicabile în anul 2003 și ale pct 53 și 54 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, unde se precizează modul de aplicare a art 49 din Codul fiscal, aplicabile în anul 2004, care au fost enunțate la pct A1 al deciziei, cheltuielile aferente veniturilor pot fi deduse dacă sunt efectuate în interesul direct al activității și sunt justificate cu documente.

Întrucât bonurile fiscale pe baza cărora s-au efectuat achizițiile de materiale și medicamente nu au specificată natura cheltuielilor și identitatea cumpărătorului, nu poate fi justificat faptul că aceste cheltuieli au fost efectuate în interesul afacerii.

Din textele de lege citate la pct A1 al deciziei, respectiv art 62, 63 și 182 din O.G. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, a rezultat că analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.

La dosarul cauzei, cabinetul medical nu a depus documente care să justifice deductibilitatea cheltuielilor cu materialele consumabile și medicamentele în sumă delei, respectiv bonuri fiscale completate pe verso cu denumirea, adresa și codul numeric personal al cumpărătorului, care să demonstreze că aceste cheltuieli s-au efectuat în interesul afacerii.

În condițiile în care Cabinetul Medicala încălcat prevederile legale în ceea ce privește deducerea cheltuielilor pe baza unor documente care nu au calitatea de document justificativ, se trage concluzia că Administrația Finanțelor Publice a orașului a respins în mod legal la deducere suma delei reprezentând cheltuieli cu materialele consumabile și medicamentele. Drept urmare, contestația se va respinge pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

B. Referitor la suma delei reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța pe fondul cauzei în privința acestui capăt de cerere, în condițiile în care suma respectivă nu face obiectul actului de inspecție fiscală contestat, fiind stabilită în sarcina contestatoarei printr-un act administrativ fiscal încheiat anterior .

În fapt, prin decizia de impunere nr/21.03.2005, contestată de Cabinetul Medical, organul de control a stabilit suplimentar următoarele diferențe de impozit pe venit, astfel:

-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2003;
-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2004.

Din decizia atacată, se reține că nu a fost stabilită, în sarcina contestatoarei, creanța fiscală în sumă delei.

În raportul de inspecție fiscală încheiat în urma controlului din luna martie 2005, organul fiscal reamintește contribuabilului că datorează bugetului de statlei plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit pe anul 2004.

Organele de inspecție fiscală au preluat prin raportul de inspecție fiscală încheiat în luna

martie 2005, suma delei, reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004, care a fost stabilită prin decizia de impunere pentru plăți anticipate nr/17.05.2004.

Prin decizia de impunere pentru plăți anticipate nr/17.05.2004, organul fiscal a stabilit în sarcina Cabinetului Medicalplăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004, în sumă delei. Organul de control precizează că petenta a achitat până la data controlului fiscal din martie 2005lei din suma totală de plată reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004, rămânând de achitat suma delei.

La stabilirea diferenței de impozit pe venit pentru anul 2004, prin decizia de impunere nr/21.03.2005, organul fiscal a luat în calcul suma delei reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004.

Suma delei, reprezentând impozit pe venit final pentru anul 2004, este compusă din:

-lei - plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004 stabilită prin decizia de impunere pentru plăți anticipate nr/17.05.2004
- șilei - diferență impozit pe venit calculată prin decizia de impunere nr/21.03.2005.

În drept, sunt aplicabile prevederile art 175 alin 2 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din textul de lege menționat anterior se reține că sumele care nu sunt stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat nu sunt în competența organului de soluționare constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că suma delei reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004, nu face obiectul deciziei nr/21.03.2005.

Având în vedere cele precizate, precum și dispozițiile legale incidente speței, se reține că debitul reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004 în sumă delei, preluat din decizia de impunere pentru plăți anticipate nr/17.05.2004 și evocat ca obligație restantă a societății către bugetul de stat, nu face obiectul raportului de inspecție fiscală încheiat în luna martie 2005, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr...../21.03.2005 privind obligațiile suplimentare ale societății către bugetul de stat.

Prin urmare, contestația formulată de Cabinetul Medical, privind suma delei reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2004 **se va respinge ca fiind fără obiect.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, pct. 2 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobate prin H.G. nr. 54/2003, art 49 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, punctele 53 și 54 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate

prin H.G. nr. 44/2004, pct. B și F din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată prin O.M.F. 58/2003, pct. B și F din Normele metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată prin O.M.F. 1040/2004, Normele metodologice de întocmire și utilizare a formularelor tipizate, comune pe economie, care nu au regim special, privind activitatea financiară și contabilă, aprobate prin O.M.F. 425/1998, art 2 din O.M.F. nr. 903 / 2000, art 155 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 62, 63, 175, 182 și 185 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulate de Cabinetul Medicalîmpotriva deciziei de impunere nr/21.03.2005 întocmită de A.F.P. privind **suma delei**, reprezentând :

-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2003,
-lei - impozit pe venit stabilit suplimentar pentru anul 2004,

ca neîntemeiată.

- **respingerea** contestației formulate de Cabinetul Medicalîmpotriva deciziei de impunere nr/21.03.2005 întocmită de A.F.P. privind **suma delei** reprezentând restanță la plata impozitului pe venit cu titlu de plăți anticipate pentru anul 2004, **ca fiind fără obiect.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.